

Когато Исусъ се събудилъ, тѣ започнали да хвърчатъ около него и весело да чуруликатъ. А Исусъ дигналъ ржка и ги благословиъ: „Бедни малки, вие бѣхте по-добри отъ хората и при това страдате и умирате отъ гладъ! Но днесъ ще бѫде праздникъ и за васъ. Вие ще бѫдете възнаградени заради милостта ви къмъ менъ.“ Като казалъ това, Той се възкачиъ на небето. Но на мѣстото кѫдете лежало неговото тѣло, изведенъжъ израстнало едно дърво, чиито клони били обсипани съ различни зърна и плодове.

Съ радостно цвърчене птичкитѣ се втурнали къмъ дървото.

Малко следъ това селянитѣ отъ колибата излѣзли. Като видѣли чудното дърво, тѣ останали като грѣмнати. После си спомнили за снощния пѣтникъ.

— Исусъ, — казалъ единъ отъ тѣхъ, — дали това не е името на новия Богъ, за когото ни говориха ония хора отъ Швеция, които ние изпѣдихме?

— Да, — казалъ другъ, — това е името му.

Тѣ се спогледали съ уплаха, като си спомнили, че истинскиятъ Богъ се билъ спрѣль предъ тѣхните врата и тѣ го изпѣдили. Сѫщия мигъ тѣ тръгнали да търсятъ проповѣдниците. А когато ги намѣрили, съобщили имъ, че искатъ да приематъ христовата вѣра. Отъ този денъ започнало покръстването на финландците.

Отъ него денъ въ северните страни: Финландия, Швеция и Норвегия, хората иматъ обичай, на Коледа да слагатъ по покривите на кѫщите жите на снопъ, за да нахранятъ малките птички.

Сѫщо така, отъ тогава е останалъ обичаятъ да се прави коледно дърво, което толкова много радва децата.

Прев. Ст. Йотовъ.

ЛЪВЪ И ХИЕНИ.

Африканска приказка

Единъ лъвъ и деветъ хиени се сдружили да ходятъ заедно на ловъ и всичко да си дѣлятъ братски.

Първиятъ денъ уловили десетъ газели.

Лъвътъ, като царь на животните и най-справедливъ сѫдия, се заловиъ да ги подѣли:

— Ние сме десетъ ловци, — казалъ той. — Уловихме десетъ газели. Лесно ще си ги раздѣлимъ. . . Азъ съмъ единъ, вземамъ деветъ газели — ставаме десетъ. Вие сте деветъ хиени, ето на васъ една газела — и вие ставате десетъ. Не е ли така? — ревналъ лъва.

— Има ли нѣкой да каже, че не е така?

— Така е! — съгласили се хиените, треперяйки отъ страхъ.

Ала никога следъ това, тѣ не ходили на ловъ съ лъва.